

مقدمه

در برنامه ریزی های مشارکتی که بدون شک مورد نیاز جدی ماست می توان به ۵ موضوع عمده و حساس اشاره کرد:

- ۱ - امنیت غذایی، کیفیت و سلامت انسان
- ۲ - کشاورزی رقابت جو و سوداوار
- ۳ - تغییر رشد و توسعه خانواده و جوانان
- ۴ - توسعه اقتصادی - اجتماعی
- ۵ - حفاظت منابع طبیعی و محیط زیست

گنجاندن موضوع ها در برنامه ریزی مشکل نیست زیرا رهنمودهای فراوانی را می توان در هر مورد تدارک دید. اما اگر قرار باشد رهنمودها مفید باشند، مورد استفاده مردم واقع شوند و سرانجام به اجرا در آیند باید تشكیلات ترویج، مردم، عامل ترویج باهم در تدوین برنامه ها شرکت داشته باشند. در غیر این صورت برنامه ها فقط بر صفحات کاغذ متین و از نظر نگارش و توجيهات فنی و اقتصادی قابل تقدیرند و ضمانت اثربخش (به لحاظ مشارکت نداشتن متخصصان) ضمانت اجرایی (به دلیل نبودن مروج) و ضمانت پذیرش (به علت مشارکت نکردن مردم) در آنها وجود ندارد. [۱-۳۰۲۰]

در این مقاله سعی بر این است که الگویی جامع از برنامه ریزی مشارکتی ارائه شود، لذا هر مرحله از برنامه ریزی با محور قرار دادن مشارکت به طور کامل بررسی می شود. قبل از ارائه مدل برنامه ریزی جامع مشارکتی، ذکر مطالبه در مورد مشارکت ضروری است.

تعريف برنامه ریزی^۱: فعالیت مستمری است که نه تنها به مقصده بلکه به روش و وصول به آن مقصده و تعیین بهترین مسیر نیز توجه دارد. [۲]

تعريف مشارکت^۲: یک کاربرد معمولی این کلمه به بسیج مردم برای عهده گرفتن پروژه های توسعه اجتماعی و اقتصادی اشاره دارد. به بیان دیگر مشارکت یک ایزار کنشی است که بین دولت و روسایان به وقوع می پیوندد. به گونه ای که روسایان فقط می توانند در اجرای برنامه هایی از قبل تدوین شده ضرور فیزیکی داشته باشند. ولی تعریف مردم انتظار از مفهوم مشارکت عبارت است از کنش متقابلی که بین دولت و روسایان به وقوع می پیوندد به گونه ای که روسایان آگاهانه و از روی میل و اراده خویش و با حمایت و هدایت کارگزاران دولتی در تمام سطوح و مراحل تدوین و اجرای برنامه ها و طرحهای توسعه شرکت فعل داشته باشند. [۳-۸۸]

برنامه ریزی

مشارکتی

در ترویج

کشاورزی

● مریم امیدی نجف آبادی
دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی
دانشکده کشاورزی کرج، دانشگاه تهران

چکیده

نقش ترویج فقط آن نیست که صرفا برای مردم کاری انجام دهد بلکه در آن است که همراه با مردم فعالیت کند و مردم را در حل مشکلات پیچیده و متفاوت شان پاری دهد. مشارکت مردم یکی از اصول اساسی هر نوع فعالیت غیررسمی و مردمی است که فعالیتهای ترویجی نیز به علت مردمی بودن از این قاعده مستثنی نیستند. از آنجا که برنامه های ترویجی به کاربردی بودن و مطابق نیاز بودن برنامه ها تأکید دارند حضور مردم نیز در تعیین اولویت ها و بیان نیازها ضرورت قام دارد.

یک اصل مهم در تنظیم هدف های آموزشی که مورد قبول مردم واقع گردد آن است که به افراد ذینفع مجال داده شود تا در تعیین هدفها مشارکت داشته باشند. به عبارت دیگر، مردمی که در تعیین هدفها نقش نداشته باشند انگیزه چندانی برای رسیدن به آن هدفها نخواهند داشت.

منفلع داشته باشند. اولویت بخشی به این کشاورزان کلید پهلوی داشت. این امر موجب ترویج است.

۳ - سطح مشارکت

- ۱ - کمک مادی
- ۲ - کمک فیزیکی
- ۳ - مشاوره های اتفاقی
- ۴ - دخالت در کل فرآیند
- ۵ - به عنده گرفتن کل فرآیند

در این میان شرایطی ایده آل و ارمانی است که کشاورزان در آن، نقش اریاب و کارفرمای نظام را داشته باشند و کارشناسان بر مبنای خواست و نیاز آنان کار کنند.

۴ - موقع مشارکت

در یک شرایط ارمانی کشاورزان باید در همه سطوح فرآیند، فعالانه ایفا نهادند. نمایند.

اشکال وقوع مشارکت را می توان به صورت زیر مشخص کرد:

- ۱ - در زمان تصمیم گیری های اولیه
- ۲ - مداخله محدود در تمام سطوح
- ۳ - فقط در مرحله ارزشیابی
- ۴ - تسهیم منافع
- ۵ - مشارکت فعال

عموماً مشارکت کشاورزان فقط به تسهیم منافع یا حضور در ارزشیابی محدود می شود.

بسیاری از مروجان تصور می کنند به دلیل تحصیلات بیشتر، نیازهای کشاورزان را بهتر از خودشان تشخیص می دهند، به همین دلیل در بیشتر موارد این مأموران ترویج هستند که بحث ها را کنترل می کنند و پرسش ها را مطرح می سازند. آنها کشاورزان را به مشارکت دعوت نمی کنند و لذا در بیشتر موارد مشارکت به عده اندکی کشاورز پر نفوذ و با قدرت محدود شده است. [۱۵-۱۶]

عوامل تاثیرگذار بر مشارکت

رضایتمندی مردم روستا به عنوان کلید موقعيت مشارکت در انجام کارهای ترویجی شناخته شده است. برای ایجاد آن رضایتمندی که منجر به تداوم فعالیتها و مشارکت مردمی می گردد می بایست در برنامه ریزی ها به نیازهای مهم روستائیان و مشکلات اصلی آنان توجه کیم. [۲۶-۲۷]

● عوامل مؤثر در تشویق مشارکت کشاورزان:

۱ - نقش مروج در تشویق مشارکت کشاورزان در برنامه های ترویجی

در شرایط مطلوب، انتظار از مروج کشاورزی در سطح روستا آن است که نقشهای جون آموزش دهنده تسهیل کننده سازمان دهنده و رهبری را ایفا کند. مروج به کشاورزان کمک می کند تا دستاوردهای تحقیقاتی تکنولوژی مبوزرا با شرایط محلي سازگار نمایند. مروج باید تلاش و کوشش خود را در جهت ایجاد انگیزه و

برخی از افراد می توانند بر رفتار دیگران در یک جهت دلخواه تأثیر گذارند. این فرآیند را رهبری می نامند کار کردن با رهبران محلی موجب ایجاد روابط نزدیک تری با کشاورزان محلی خواهد شد که این امر اعتقاد کشاورزان را به کارها و فعالیتهای ترویجی بیشتر کرده و موجب حضور و مشارکت بیشتر آنها در این فعالیتها خواهد شد.

مزایای برنامه ریزی مشارکتی و لزوم استفاده از آن:

مشارکت باعث می شود که سیاستگذاری با اطلاعات بیشتر و با استفاده از تجربیات وسیع تری انجام شود و کمک می کند که حمایت های مناسب فراهم شده و مخالفت ها کاهش یابد. همچنین مشارکت باعث ایجاد ظرفیت ها و قابلیت های محلی می شود و اجرای پروژه را تسهیل می کند. چنانچه تنایی مطالعه بر روی یک پروژه آبیاری مشارکتی در فیلیپین نشان می دهد که بعداز استفاده از روشهای مشارکتی پذیرندها طرح بیش از ۵ برابر افزایش یافتهند. [۲۸]

بعاد مشارکت

ابعاد اصلی مشارکت را می توان به صورت زیر خلاصه کرد:

۱ - مراحل مشارکت

الف) پذیرای: در حالت اول مردم و متخصصان امر با همکاری یکدیگر برنامه ای طرح می کنند که مورد پذیرش و حمایت هر دو گروه باشد. این گونه برنامه ها اصولی و کاربردی هستند، طرفین آنها را می پذیرند و به دلیل حمایت مردم و مسئولان احتمال توفيق آنها بیشتر است.

ب) بیش ساخته: در حالت دوم مردم نقشی در طرح و تدوین برنامه ها ندارند و عامل ترویج به همراه متخصصان برنامه ریزی و کارشناسان سازمان ترویج برنامه را طرح می کنند. در برنامه های ترویجی که حضور مردم دوشادوش برنامه ریزان الزامي است برنامه ریزی به صورت دوم اصولاً مطلوب نیست.

ج) خودساخته: در حالت سوم مردم با اینکه به متخصصان نیاز دارند از وجود آنها محروم می مانند و ناچار خودشان برنامه ریزی می کنند. این نوع برنامه ها غالباً از اصول برنامه ریزی و نکات علمی پی بهره اند.

د) تجمیلی: در حالت چهارم نه دست اندرکاران در تنظیم برنامه ها دخالت دارند نه مردم که این موضوع مربوط می شود به ناگاهی از برنامه و بی علاقه ای نسبت به آنها. در چنین حالتی احتمالاً برنامه ای وجود ندارد و هر کس کاری را به هر صورت که بخواهد با نهایت جدا سری انجام دهد.

برحسب حکم کلی ترویج، برنامه باید از نوع اول و مشوق مشارکت توأم مردم و پذیرش مردم و تشویق و تحرک دست اندرکاران قرار گیرد. [۳۰-۳۱]

۲ - مشارکت کنندگان

عموماً در برنامه های توسعه کشاورزی، مشارکت کنندگان می توانند افراد زیر باشند:

- ۱ - مردم محلی
- ۲ - زهبان محلی
- ۳ - سازمانهای غیردولتی
- ۴ - مقامات دولتی
- ۵ - کارگزاران غیرمحلی

بیشتر برنامه های ما از نوع دولتی هستند که توسط مقامات دولتی و با مشارکت اندک رهبران محلی اداره می شوند. در این نوع برنامه ها کشاورزان ناچارند رفتاری

نشویق کشاورزان برای مشارکت در برنامه های ترویجی به کار گیرد.

۲ - رهبران محلی

برخی از افراد می توانند بر رفتار دیگران در یک جهت دلخواه تأثیر گذارند، این فرآیند را دربری می نامند کار کردن با رهبران محلی موجب ایجاد روابط نزدیک تری با کشاورزان محلی خواهد شد که این امر اعتقاد کشاورزان را به کارهای و فعالیتهای ترویجی بیشتر کرده و موجب حضور و مشارکت بیشتر آنها در این فعالیتها خواهد شد.

۳ - کشاورزان پیشرو

به نظر می رسد به دلیل تأثیر پذیری کشاورزان دیگر از کشاورزان پیشرو آنها در جلب مشارکت کشاورزان در برنامه های ترویجی نقش مؤثری دارا خواهند بود.

موانع مشارکت

پیترا وکلی موافع مشارکت را به سه دسته تقسیم می کند:

۱- موانع عملی: یکی از موانع مشارکت، برنامه ریزی فوق مت مرکز می باشد و
مت مرکز زدایی به عنوان امری مهم در فرایند مشارکت مطرح می گردد. دیگری
نامناسب بودن تکنولوژی پژوهه ها با موقعیت محلی می باشد. ملاحظه می شود که
این موارد ناشی از عدم دخالت دادن نیازها و خواسته های کشاورزان در محتوای
برنامه های ترویجی، می باشد.

۲- موانع فرهنگی: برنامه های ترویجی که قصد معرفی و پیشنهاد شیوه جدیدی را دارند بایستی تنها نتایج فنی حاصله از به کارگیری شیوه های جدید را مدنظر قرار دهند لکه اثبات احتمال آنها را کاملاً حاممه و فرنگ نمایند.

۳- موانع ساختاری: در رابطه با موانع ساختاری به عنوان مثال می‌توان به موضوع سیاستگذاری‌های ملی قیمت گذاری اشاره نمود. [۷] مثلاً، هرگاه قیمت کودهای شیمیایی انقدر بالا باشد که برای کشاورز صرف نکند که مقداری از آن را برای تقویت محصول خود خریداری نماید، هر برنامه ترویجی کشاورزی که برای تنزیغیب کشاورزان به مصرف این کودها اقدام کرده با مشکل مواجه خواهد شد. [۸]

[11]

بسیله رهیافتهای مشارکتی^۳ می‌توان ترویج را نیازمندتر^۴ و پاسخگوی ساخت و اطمینان حاصل کرد که خدمات با نیازهای واقعی استفاده کنندگان تناسب بیشتری دارند. وقتی در برنامه ریزی، هم‌مان از دانش سنتی کشاورزان و تحقیقات مدرن استفاده شود احتمال خطاهای جدی کاهش می‌یابد. تجربه اینویو شاهدی بر این مدعیاست. در این مرحله، با اصار زبان خواهان: خارجی، کرد، گونه‌های مختلف

نمایش می‌گردید، از پیوپی سروپیان با اصرار داده شد که
جگای گونه بومی آن علی رغم تردید و
مقاآمت کشاورزان محلی بودند که نتیجه
آن خسارات زیادی بود که کشاورزان به
لیل حساسیت گونه جدید به کم آبی
ستتحمل شدند در حالی که گونه بومی در
میان ارزش غذایی بالاتر در برابر کم آبی
بیز مقاآمت زیادی داشت. اگر در مورد یاد
شده از نظریات مردم محل استفاده می
شد شاید اولاً در انجام طرحهای مختلف
با این حد زیان به بار نمی آمد ثانیاً
طرحها به جای مواجه با شکست سخت
هر طرحهایی حیات بخش برای مردم آن

مدد چیزین می سند. (۲)

فهرست مطالب

آذماز معتقد است فرایند برنامه ریزی
ر منطقه به دو مرحله جمع اوری
طلاعات و طرح برنامه تفکیک می شود.
ر این مرحله تمام مدارک قابل دسترسی
اند نقشه های خاک، آمار هواشناسی،

در اکثر کشورهای جهان سوم، دانش مردم روستایی یک منبع ملی فوق العاده مهمی است که کمتر مورد استفاده قرار گرفته است. جان هنچ قی نویسد که دید کارشناسی دهقانان خرد پا تنها و بزرگترین منبع دانشی است که برای توسعه واحدهای اقتصادی روستایی هنوز بسیج نشده است.

نفاوت بین PRCA و PRA در این است که PRCA فراغیر است و در مورد نیازها فرصتها مسائل راه حل ها به اندازه موضوعات شبکه ها و سیستم های ارتاطی تحقیق می شود ولی PRA فراغیر نیست و فقط در مورد نیازها فرصتها مسائل راه حل های جامعه بدون توجه به موضوعات ارتباطات تحقیق می شود. [۱۲]

نکاتی در مصاحبه با کشاورزان به منظور جمع آوری اطلاعات:

- ۱ - سوال ها باید به نحوی تنظیم شوند که برای کشاورزان قابل درک باشد: مثلاً به جای پرسش مستقیم از یک کشاورزی که مصرف آب مزروعه اش چقدر است، بهتر است به نوبت آبیاری روش و عمق آبیاری اشاره شود.
- ۲ - اگر بررسی کننده با منطقه ناآشنا باشد ممکن است پاسخها بد تفسیر شوند.
- ۳ - برخی اوقات سوالات درباره زمین یا دامداری حساس است. چرا که میزان ثروت پاسخگو، ممکن است به مالیات گیری مربوط شود. به این اطلاعات می توان از طریق غیرمستقیم به بهترین نحو دست یافت. آنکه این طریق سوال هایی مانند مردم باید ... داشته باشند؟ آیا مردم ... انجام دهند؟ [۱۵]

گام دوم: تجزیه و تحلیل اطلاعات

در مرحله تجزیه اطلاعات، عواملی را باید مدنظر قرار داد که غالباً براساس نوع ماهیت اهداف برنامه انتخاب می شوند و در گروه بندي آمار و اطلاعات کسب شده مؤثرند.

منظور از تحلیل اطلاعات تجزیه شده بررسی یکایک آنها به صورت مجزا و سپس یکجاست تا این طریق روابط نقشهها، تأثیرها، علتها، معلومها روش شود و واقعیت امر همانگونه که هست برطراحان برنامه آشکار گردد.

گام سوم- تعیین هدف و تعیین اولویت ها و تعیین خط مشی برنامه

یک اصل مهم در تنظیم هدف های آموزشی که مورد قبول مردم واقع گردد آن

ب- رهیافت کمیته و سازمان کشاورزان^۸

یکی از راههای انگیزش کشاورزان برای شرکت در برنامه توسعه، استفاده و بهره گیری از همین تشكل ها و کمیته هاست. این کمیته ها از نهایندگان دولت، مسئولین روستایی و کشاورزان محلی تشکیل می گردد. البته وظایف این کمیته ها فراتر از برنامه های آموزشی و ترویجی است و سطوح بالاتری از برنامه های توسعه و عمران روستایی را مدفتر دارد.

ج- رهیافت مشارکتی ترویج کشاورزی^۹

فرضیه این رهیافت مقدمتاً بر مشارکت معنوی روستاییان در پیگیری برای دستیابی به اطلاعات و مهارت های بیشتر مضاف بر معلومات موجود سنتی و محلی می باشد تا کشاورزان از طریق فراغیری و تعديل و تطبیق اطلاعات و مهارت های جدید با شرایط موجود، بهره وری فعالیتهای تولیدی خود را بهبود بخشند. عمده ترین مزیت این رهیافت تناسب برنامه ها با نیازهای روستایی است. مهم ترین تضمین توفیق این رهیافت در عمل احسان تملک مردم برای طرحها و اجرای برنامه هاست. [۱۶]

[۱۷۹ و ۱۷۸]

د- رهیافت تسهیم هزینه^{۱۰}

این رهیافت مبتنی بر مشارکت مادی مردم است. الله مردم روستایی، اغلب، توان تقبل تمام هزینه ها را نخواهد داشت و لذا حکومت مرکزی عهده دار تأمین بخش

بسیاری از مروجان تصور می کنند به

دلیل تحصیلات بیشتر، نیازهای

کشاورزان را بهتر از خودشان

تشخیص می دهند، به همین دلیل در بیشتر

موارد این مأموران ترویج هستند که بحث ها را

کنترل می کنند و پرسش ها را مطرح می

سازند. آنها کشاورزان را به مشارکت دعوت

نمی کنند و لذا در بیشتر موارد مشارکت به

عده اندکی کشاورز پر نفوذ و با قدرت محدود

شده است.

عمده ای از ارتباطات مربوطه خواهد بود. بنابراین می توان چنین استنباط کرد که مقصد این رهیافت درگیر کردن مردم روستایی در تأمین بخشی از هزینه ها به منظور تضمین مشارکت معنوی آنان در فعالیتهای آموزشی ترویجی است. [۱۶-۱۸]

۵- ترویج براساس نگرش مردمی ۱۱

در این شیوه، مروج تنها مردم را در تشخیص مسائل خودشان پاری می دهد و مردم با شرکت در بحث و تهیه برنامه موفق به حل مسائل خوبیش می گردند و از این کار احساس غرور می نمایند. [۱۴-۸۰ و ۸۱]

نایره به درستی می گوید که آین به اصطلاح رهبران، برای دهقانان واقعاً زیاد حرف می زند. اما هیچ یک علاقه ای ندارند به سخن دهقانان گوش فرا دهند. [۹۸-۷۲]

کدام داشت؟

ترکیب دانش مردم روستایی و متخصصان توسعه بهترین راه است. در اکثر کشاورزی های جهان سوم، دانش مردم روستایی یک منبع ملی فوق العاده مهمی است که کمتر مورد استفاده قرار گرفته است. جان هتچ می نویسد که دید کارشناسی دهقانان خوده با تهها و بزرگترین منبع دانشی است که برای توسعه و اندکی اقتصادی روستایی هنوز بسیج نشده است.

بسیاری از فعالیتهایی که مردم روستایی و دانشمندان انجام می دهند کم و بیش به یکدیگر شباهت دارد. کاری که باید کرد این است که نقاط قوت و ضعف دانش مردم روستایی و مصلحان روستایی را ارزیابی کرده و نقاط قوت دانش این دو باید با یکدیگر ترکیب شده و ضعف های آن از میان برداشته شود. [۱۷ و ۱۰۸-۱۲۱]

گام ششم و هفتم - ارزشیابی و اصلاح و پیگیری

در اجرای هر پروژه ای باید بازنگری از فعالیتها به طور مستمر صورت گیرد. حضور مردم در این مرحله ضرورت دارد تا از نتایج شرکت خود، منابع در دسترس و استعدادهای خود آگاه شوند همچنین مردم باید در جریان اجرا، مشکلات اجرا، تقصیم هزینه و ... قرار گیرند. [۱۱]

نتیجه گیری:

در یک برنامه ترویجی خوب لازم است هرگونه فعالیتی با شناسایی قبلی مسائل و نیازهای گروه هدف شروع گردد. اگر ترویج مسائل و نیازهای مهم ارایه رجوع خود را مدنظر قرار دهد آنگاه می توان علاقمدنی جدی به برنامه ها و شرکت فعال در آنها را التظاهر داشت. دونوع اصلی مشارکت عبارتنداز: طراحی و آماده سازی برنامه ۱۲ و اجرای برنامه ۱۳ که می توان آنها را فرآیند ترویج کشاورزی ادغام کرد.

طراحی و آماده سازی برنامه یعنی شناسایی نیازهای مخاطبان و تعیین اولویت ها و موفقیت ترویج مستلزم آن است که نمایندگان همه گروههای هدف عمدۀ باید در بررسی نیازها و تعیین اولویت ها و باخورد نظرات مخاطبان به نظام تحقیق و ترویج مداخله داشته باشند. [۷۹-۱۸ الی ۱۷]

منابع:

- ۱- ملک محمدی، ایرج. (۱۳۷۷). ترویج و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی؛ جلد دوم، تهران: مرکز نشر دانشگاهی.